

Díszoklevél és jutalom az Új Élet Tsz-nek

A szegedi járási, városi téesszek és mezőgazdasági szakszövetkezetek területi szövetsége gazdálkodási versenyt hirdetett tavaly a termelőszövetkezetek számára a kormány határozata és a TOT irányelvei alapján. A versenyfelhíváshoz 28 szövetkezet csatlakozott. A versenybizottság a gazdálkodási versenyben elért eredményeket a járási pártbizottság, a városi és a járási tanács, valamint a társadalmi szervezetek által kialakított versenyszempontok szerint értékelte. Az elért eredmények figyelembevételével a szegedi Új Élet Termelőszövetkezetet terjesztették fel országos értékelésre. A szövetkezet — mint ismeretes — az országos versenyben a hetedik helyet, a területi versenyben az első helyet érte el.

A Szeged városi tanács végrehajtó bizottságának tegnapi ülésén — a területi szövetség javaslatára — a szegedi Új Élet Termelőszövetkezetnek díszoklevelet és 15 ezer forint pénziutalmat adományozott.

Küldöttségünk Teheránban

Kül- és belkereskedelmi szakemberekből álló küldöttség utazott Teheránba, hogy a magyar–iráni gazdasági és kereskedelmi kapcsolatok továbbfejlesztéséről tárgyaljon. Új export-import lehetőségeket tárjon fel, továbbá tudományos és műszaki együttműködési megállapodást készítsen elő.

Szeged:

Ünnepségek, koszorúzások a győzelem napján

Április-ünnepén arról emlékezett meg az ország, hogy a felszabadulás negyedszázada hozta meg a szabadságot és a békét. A huszonöt évvel ezelőtti nagy napok láncolatába kapcsolódott be a mi ünnepünk is, azokéba, amelyeknek végét a fasizmus feletti győzelem zárja. A győzelem napját gyűlésekkel és koszorúzásokkal köszönti Szeged is.

Május 9-én délelőtt 10-kor a Belvárosi temetőben lesz koszorúzási ünnepség a román hősi emlékműnél, s ezen részt vesz Románia budapesti nagykövete is. Fél 11-kor a Dugonics-temetőben helyezik el a hála, s emlékezés koszorúit a szovjet hősi emlékműnél. A Széchenyi téri szovjet hősi emlékműveknél 11-kor lesz ugyanezen a napon koszorúzás.

Másnap, május 10-én, az Országos Béke-tanács, a Hazafias Népfőnt Szeged városi elnöksége és a KISZ Szeged városi bizott-

sága a második világháború befejezésének és Csehszlovákia felszabadulásának 25. évfordulója alkalmából koszorúzási ünnepséget rendez a lidicei emlékműnél, ahol Csehszlovákia budapesti nagykövete is megjelenik. A koszorúzás után a Bartók Béla művelődési központ hangversenytermében tizenegykor ugyanezek a szervek békehangversenyt rendeznek. A győzelem napja alkalmából a népfőnt városi elnöksége, az MSZBT városi intézőbizottsága május 7-én az Április 4. Cipész Ktsz-ben, május 8-án délután fél 3-kor a Minőségi Cipőgyárban, az újszegedi ládagyárban és a Szerszámkovács Ktsz-ben, 6-kor a nyugdíjasok művelődési házában, 9-én este 7-kor pedig a mihálytelki Mórincz Zsigmond művelődési otthonban rendez gyűléseket. A városi KISZ-bizottság székházában 8-án délután 3-kor lesz ünnepség.

Valahol a névsor elején...

Anya és fia a ballagáson

Ballagók

Nem kalkulált, nem sóhajtozott magasabb állásra. Egyszerűen azért iratkozott be négy esztendeje a szegedi Radnóti gimnázium levelező tagozatára, mert többet akart tudni. Hogy a gyerekek ne legyintsenek odahaza, „minek kérdezní anyutól, ő úgysem tudja.” Bimbó Lajosné, a vizgázdálkodási társulat gépirónője tudni akarta. Aztán a sors úgy hozta, hogy Lajos fiával együtt tanulhattak, ugyanabból a tankönyvből, ugyarról az oldaltól. A gimnázium levelező tagozatán ugyanabba az osztályba jártak délutánonként, még egy padban is ültek két évig: a fiú második-tól ipari tanulóknak ment, s levelezőn folytatta.

Anyá és fia tegnap délután, az osztálytársakkal együtt, négy kemény esztendővel a tarsolyukban, elbálgattak. Egymás mellett jártak be a folyosókat, tantermeket, egymás után érettségiznek majd, valahol a névsor elején.

Bimbó Lajosné: Csak azért vállaltam, mert szörnyen rossz butának maradtam.

Ifj. Bimbó Lajos: Érettségi nélkül ma már a szakmában sem megy...

EMBER TERVEZ

A gazdasági reformnak a legeslegkezdeten hódított az bibliai ihletésű anekdota, amelynek szereplői — az orvos, a mérnök és közgazdász — azon vitatkoznak, hogy melyikük szakmája a régibb. Az orvos arra hivatkozik, hogy az írás szerint az Úr operációt hajtott végre, mert kiemelte Ádám bordáját, a mérnök arra, hogy a teremőnek mérnöki munkával kellett a káosz-ból létrehozni a földet és eget, amikor ravaszul hunyorítva megszólal a közgazdász: És mit gondoltok, ki csinálta a káoszt?

A poént azok fogadták a legnagyobb nevetéssel, akik végleges hívei voltak a centralizációnak, akik a rugalmas közgazdászai gondolkodást mögébe helyezték a megfőllebbezhetetlen tervszerűségnek, s akiknek öntudatos magabiztosságát csak az elmúlt két év gazdasági eredményei ingatták meg. Bebizonyosodott, hogy a tervek őnmagukban nem érnek semmit, ha nincs elég rugalmasság bennük, ha tehát nem alkalmazkodnak megfelelően az igencsak rugalmasnak, változékonyak mondható gazdasági realitásokhoz.

Az eredményeknek és tanulságoknak köszönhető, hogy egyre többen tanulnak meg közgazdászul, számlának realisan a lehetőségekkel. A tervezés mindenható-ságába vetett hit mégis sokszor imakacsul tartja magát. Egy tanácsülésen hallgatták például elképelve az igen józan gondolkodású tanácsstagok a Patyolat igazgatójának azt a bejelentését, hogy a negyedik öt éves terv időszakában az egy szegedi lakosra jutó mosást a jelenlegi hetven dekáról két kilóra emelik, a vegytisztítást pedig hat-szorosára, azaz a mostani 0,3 tételtől 1,8-ra.

Mindehhez tudni kell, hogy Magyarországon átlagosan 1,1 kilogrammnyi a mosatás, szemben az NDK-beli 10,5, vagy a szovjetunióbeli 2,3 kilóval. Amíg tehát jó néhány országban évi jövedelmük 2—4 százalékát költik mosatásra, vegytisztításra embertársaink, addig mi 0,8 százalékkal csúfokodunk. Hogy ennek mi az oka, azt persze többé-kevésbé tudjuk: a sok családás, a sajnálatra méltóan „rugalmas” határidők is. De azon el kell bizony gondolkodni az embernek, hogy a Patyolat távlati terve még azzal sem számol, hogy ha az ünnepek idején, amikor valóban többszöröse a mosatási igény a 0,7 százaléknak, nem tudnak mit kezdeni a rendelkezésekkel (ezt az igazgató is elismerte) — miként tesznek eleget a terv szerinti növekedésnek?

A magyarázat elég egyszerűnek tűnik: csak a külföldi példából indultak ki. Olyan reprezentatív vagy szélesebb körű felmérésről ugyanis, amely közgazdaságilag indokolná a többszörös igényemelkedést — nem hallottunk. Arról viszont igen, hogy a maszekok számának növekedésével, a versennyel megint csak nem számolnak. A terv számadatainak zuhogása után valóságos felüdülés volt végighallgatni a tanácsstagokat, akik kérdőjeleket reális anyagból formáltak meg: papíron a Patyolat az új üzem átadása óta lerövidítette a határidőket, de betartani nem nagyon tudja.

Lehet, hogy voltak idők, amikor ugyanezeket az embereket meghatották volna a nagyvonalú tervek, az, hogy ha ma az országos átlag alatt vagyunk is, néhány év múlva alaposan túlszárnyaljuk azt. Lehet, hogy vannak még ma is, akik a rájuk zúduló számözőnben még gondolkodni is elfelejtene. De — mindenesetre — jóval többen vannak már, akik kételkedni tudnak a nagy számok törvényében. Kétségtelen tény, hogy józanabbul gondolkodunk, mint néhány éve. Többet is tudunk. A példázatnál maradva: tudjuk, hogy egyre több az olyan szintetikus anyag, amelyet csak bele kell tenni a mosópóros vízbe, egyre több az olyan mosópóros, amivel gye-rekjáték lesz a hajdani nehéz házimunka.

A tervek kialakításához nem elég ma már a papír és a ceruza, különösen akkor nem, ha a távlatiakról van szó. „Az ember tervez, isten végez” közmondás féligazsága csak azokat sújtja, akik hajlamosak arra, hogy a valóságot valóságon túli tervek skatulyába szorítsák be. Ma már tudjuk, hogy nem valamiféle szélszélyes isten hiúsítja meg az emberi terveket. A valóság lemérhető, vagy ki nem következtethető változásai akadályozhatják meg beteljesülésüket. S nem ritkán: önön utópizmusuk.

Veress Miklós

Emelkedett a tanácsai vállalatok termelése

A tanácsai vállalatok gazdálkodásáról tárgyalt tegnapi ülésén a Csongrád megyei tanács végrehajtó bizottsága.

A beszámoló megállapította, hogy a vállalati gazdálkodás, ha mérsékeltén is, de tovább javult tavaly: emelkedett a termelés, az árbevétel. A fejlődés mégsem egyértelműen megnyugtató, mert csökkent a nyereség és egyes hatékonysági mutatók is kedvezőtlenek. A termelés és értékesítés mennyisége bővült, az árbevétel 7,6 százalékkal, a társadalmi termékek összértéke 9,4 százalékkal emelkedett.

Az ipari vállalatokat vizsgálva a jelentést készítő megyei tanács vb pénzügyi osztálya megállapította, hogy a tanácsai ipar törekedett a piaci igények jobb kielégítésére. Ez alapján sikerült is, de még szükséges a jobb munkaszervezés, a munka termelékenységének javítása és a termelő berendezések jobb kihasználása. Az építőiparban a kivitelező vállalatnál jelentős, 18 millió forintos bevételcsökkenés volt tavaly, amelynek oka főleg a vállalat gazdálkodásában kereshető. A szervezési hiányosságok, a termelékenység romlása és munkák kedvezőtlen összetétele okozta ezt a bevételcsökkenést, amit nem tekinthetünk csupán a vállalat ügyének, hiszen az építkezések elhúzódása, a beruházások elmaradása, egyáltalán a megye építőipari kapacitás-hiánya, vízszervezhető többek között erre is. — Érdekes, hogy a kereskedelmi vállalatoknál a 6,8 százalékos bevétel növekedés is mérsékeltebb ered-

mény, mint az országos vidéki átlag, s ezenkívül tavaly a megyében a tanácsai vállalatok a forgalomnak már csak 43,3 százalékát bonyolították, míg 1966-ban még 47 százalékát. Az élelmiszer-forgalom jobban nőtt, mint az iparcikkeké és figyelemre méltó, hogy a közületi vásárlások emelkedése meghaladja a lakossági vásárlások ütemét. Az elmúlt évi áruforgalom fő jellemvonása — ez közismert a megye teljes kereskedelmében — az ellátási problémák növekedése volt.

A megyei tanácsai iparban fejlesztési célokra tavaly 128 millió forint állt rendelkezésre. Jelentős részt beruházásokra fordították, s ezeknek a kétharmada építési jellegű, s főleg a termelés bővítését szolgálta.

Egy vállalat gazdálkodását nagyon sok tényező határozza meg, a vállalati eredmények számtalan mutatón mérhetők. De ami a dolgozókat is közvetlenül és kézzel foghatóan érinti, s a vállalat fejlesztésének is jelentős

tényezője, az a nyereség. Az 1969. január elsején életbe lépő új szabályozók is jelentősen befolyásolták a nyereség alakulását. A tapasztalatok szerint tavaly a nyereség azoknál a vállalatoknál nőtt, ahol a fejlesztés vagy a kereslet emelkedése folytán nagyobb árbevétel lehetett elérni, vagyis nem a hatékonyabb gazdálkodás eredménye volt. De nyilvánvalóvá vált az is, hogy néhány vállalatnál nem tudnak lépést tartani a követelményekkel: a termelés korszerű szervezése és irányítása hiányában több üzemenél jelentős eredményromlást hozott a tavalyi gazdálkodás. Hangsúlyozták a végrehajtó bizottság ülésén is a felszólalók, hogy a jelenleginél takarékosabb rezsizgazdálkodásra, az inproduktív költségek csökkentésére, körültekintőbb munkára van szükség mindenütt. A végrehajtó bizottság úgy határozott, hogy szakmai megbeszélésre egybehívja a közeljövőben a tanácsai vállalatok felelős vezetőit.

Népfőntülés

Tegnap délelőtt ülést tartott Szegeden a Hazafias Népfőnt Csongrád megyei bizottságának elnöksége. Első napirendi pontként Eitlerné Szilágyi Júlia, az MSZMP Megyei Oktatási Igazgatóságának vezetője, a megyei népfőntbizottság alelnöke tartott tájékoztatót a béke-mozgalmi feladatokról, majd Molnár Sándor mb megyei

titkár ismertette a nómozzalommal kapcsolatos népfőnt-tennivalókat.

A megyei népfőntelnökség, miután meghallgatta az előterjesztéseket, megfelelő határozatokat hozott. Elfogadta a megyei operatív bizottságnak a tavaszi békehónapra vonatkozó tervzetét.

Szeretettel és virággal

Somogyi Károlyné felvétele

Két napközi otthon van Szegeden, a II. kerületben, melyben öregekről gondoskodnak: egyik a Brüsszeli körúton, a másik Petőfitelepen. Tegnap délután csak az asszonyok gyűlekeztek kedves, második otthonukban, mert őket köszöntötték sok szeretettel, virággal, gyermekcsókkal. Az édesanyákat, nagymamákat — és azokat is, akik magányosak. A Fonalfeldolgozó Vállalat „Április 4.” brigádjának tagjai vállalták, hogy gondoskodnak az öregek szórakoztatásáról — el is jöttek valamennyien. A szilléri és a petőfitelepi iskola úttörő, kisdobosai virággal, szavallatokkal köszöntötték az asszonyokat, a legkisebbek, az óvodások — csengő hangú énekszóval. Bizony, sirtak az idős édesanyák, nagymamák, csak később derült fel az arcuk, a vidám zeneszóra. Képünk a petőfitelepi napközi otthonban készült.